Torsdag 25 oktober 2007

104. Europaparlamentet är fast beslutet att tillsammans med panafrikanska organisationer säkerställa samstämmighet mellan politiken för utvecklingssamarbete och andra områden inom EU:s politik som påverkar Afrikas utvecklingsländer.

105. Europaparlamentet gör bedömningen att en parlamentarisk granskning och godkännande av paket för utvecklingsbistånd måste vara ett krav för utbetalning av medel.

106. Europaparlamentet beslutar att, tillsammans med Panafrikanska parlamentet, anordna en gemensam parlamentarisk sammankomst före det andra toppmötet mellan EU och Afrika som planeras att hållas i Lissabon i december 2007.

*
* *

107. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Afrikanska unionens kommission, Afrikanska unionens verkställande råd, Panafrikanska parlamentet, AVS-ländernas ministerråd och den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.

P6_TA(2007)0484

Globalt avtal om multipelbomber

Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2007 om ”På väg mot ett globalt avtal om förbud mot alla typer av multipelbomber”

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande om sina tidigare resolutioner om de skadliga effekterna av vissa typen av konventionella sprängämnen (landminor och multipelbomber, ammunition som innehåller utarmat uran, icke detonerat kvarlämnat krigsmaterial) som används av såväl stater som icke-statliga aktörer,

— med beaktande av i synnerhet sin resolution av den 16 november 2006 om konventionen om förbud mot biologiska vapen och terrorvapen (BTU-konventionen), klusterbomber och konventionella vapen [1], i vilken institutionerna uppmanades att upprätta en omfattande och effektiv konvention med förbud mot multipelbomber över hela världen,

— med beaktande av protokoll V av den 28 november 2003, om icke detonerat kvarlämnat krigsmaterial, till FN-konventionen om vissa konventionella vapen (CCW) som trädde i kraft den 12 november 2006,

— med beaktande av Osloförklaringen av den 22–23 februari 2007 varigenom ett antal stater och FN-organisationer samt Internationella rödakorskommittén, multipelbombskoalitionen (Cluster Munitions Coalition) och andra humanitära organisationer enades om att före utgången av 2008 ingå ett rättsligt bindande internationella instrumentet för att förbjuda användning, produktion, överföring och lagring av multipelbomber som kan åsamka civilpersoner oacceptabla skador (Oslo-processen).

— med beaktande av det förhandlingsmandat om multipelbomber, inom ramen för CCW, som Tyskland förelagt CCW-gruppen med regeringsexperter för EU:s räkning,

[1] EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 327.

— med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2007/528/GUSP av den 23 juli 2007 till stöd för konventionen om förbud eller begränsning av användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara alltför skadliga eller ha urskillningslösa följder, inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin ([1]).

— med beaktande av FN:s nya ståndpunkt i fråga om multipelbomber som kom till uttryck vid ett möte med FN:s byråenheter den 17 september 2007 och som innebär att FN uppmanar sina medlemsstater att ”vidta omedelbara åtgärder för att komma till bukt med multipelbombers fruktansvärda konsekvenser för människor, mänskliga rättigheter och utveckling genom att underteckna ett rättslig bindande instrument inom internationell humanitär rätt som förbjuder användning, utveckling, produktion, lagring och överföring av multipelbomber som åsamkar civilpersoner oacceptabla skador, som innebär krav på att befintliga lager av dessa vapen förstörs och som omfattar röjning av dessa vapen, utbildning om risker och andra åtgärder för att minska riskerna, stöd till offer, bistånd och samarbete samt åtgärder för att säkra efterlevnad och insyn”, samt med beaktande av att FN uppmanar staterna att ”tills sådant avtal ingåtts vidta åtgärder inom det egna landet för att omedelbart frysa användningen och överföringen av alla typer av multipelbomber”.

— med beaktande av den välkomna multipelbombskoalitionen ”Cluster Munitions Coalition” som skapats på initiativ av omkring 200 specialiserade frivilligorganisationer,

— med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Med explosiva lämningar efter krig (ERW) avses oexploderade stridsdelar som laddats, försetts med tändning, aktiverats eller på annat sätt förberetts för användning och som använts i en beväpnad konflikt och som borde ha exploderat men inte gjort det.

B. Med multipelbomber avses vapensystem som både kan släppas från luften och avfyras från marken.

C. Även de senaste typerna av multipelbomb är oansvarigt otillförlitliga och exploderar ofta inte vid markkontakt. De utgör en fara i samhällena långt efter det att konflikten upphört. Många typer av multipelbomber har känsliga tändanordningar som reagerar på mindre fysisk kontakt än trampminor.

D. Multipelbomber är mycket inexakta, används ofta i stora antal över såväl gles- som tätbygdsområden och täcker ett stort område efter det att de spridits, vilket leder till många explosiva lämningar efter krig.

E. Multipelbomber drabbar mycket urskillningslöst eftersom de som använder dem inte kan skilja mellan militär personal och civilpersoner. Det är dokumenterat att 98 procent av offren för dessa vapen är civila.

F. Multipelbomber har allvarliga konsekvenser för människor, för sårbara samhällen och humanitära biståndsarbetare. Antalet dödsfall och skador är högt, särskilt bland barn som dras till den lilla storleken och färgen på dessa vapen.

G. Alla typer av anordningar som gör det omöjligt att desarmera dessa vapen är riktade mot humanitär minröjningspersonal.

H. Oexploderade multipelbomber har en skadlig effekt på utvecklingen och återuppbyggnad. Faran för oexploderade stridsdelar gör att man inte kan använda vägar, byggnader, kritisk infrastruktur eller odlingsmark, den stoppar den lokala handeln och kommunikationerna, äventyrar livsmedelsförsörjningen och hindrar humanitärt biståndet från att nå fram.

I. Bland de länder som man vet har drabbats av multipelbomber räknas några av världens fattigaste, och i dessa länder är det ofta bland de allra fattigaste människorna som de främsta offren finns.

([1]) EUT L 194, 26.7.2007, s. 11.

Torsdag 25 oktober 2007

J. Multipelbomber finns bevisligen i lager i femton EU-medlemsstater och tillverkas i åtminstone tio av dem.

K. Den 26 april 2007 antog Belgien den så kallade ”Mahoux-lagen” som förbjuder finansiering, tillverkning, användning och lagring av multipelbomber.

1. Europaparlamentet understryker att den internationella humanitära rätten måste stärkas vad gäller multipelbomber och att ett omfattande förbud mot användning, produktion, överföring och lagring av multipelbomber måste införas så snart som möjligt. Parlamentet ger därför sitt kraftfulla stöd åt Osloprocessen.

2. Europaparlamentet kräver att man förklarar ett omedelbart moratorium gällande användning, lagring, tillverkning, spridning eller export av multipelbomber, inklusive gravitationsbomber av multipeltyp liksom substridsdelar som framförs av robotar, raketer och artilleriprojektiler, tills ett bindande internationellt avtal om förbud mot tillverkning, lagring, export och användning av dessa vapen har förhandlats fram.

3. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att införa nationella åtgärder för att helt förbjuda användning, produktion, export och lagring av multipelbomber.

4. Europaparlamentet uppmanar alla stater som har använt multipelbomber eller jämförbara vapen som skapar explosiva lämningar efter krig att ansvara för röjningen av dessa stridsdelar och att framför allt noga hålla reda på var de använts för att underlätta röjningen efter konflikten. Dessa uppgifter bör användas för att sätta upp tydliga varningsskyltar i områden som är farliga för lokalbefolkningen och humanitära biståndsarbetare i linje med protokoll V om explosiva lämningar efter krig.

5. Europaparlamentet insisterar på att trupper från EU-medlemsstaterna under inga omständigheter eller förhållanden får använda något slag av multipelbomber tills ett internationellt avtal om en reglering, begränsning eller ett förbud mot dessa vapen förhandlats fram.

6. Europaparlamentet understryker att den stat som kontrollerar ett territorium bär ansvaret för att varningsskyltar sätts upp och att denna stat ska vidta åtgärder för att skydda civilbefolkningen, inbegripet genom utbildning och genom att ge särskild information om hur man ska bistå dem som skadats av explosiva lämningar efter krig.

7. Europaparlamentet uppmanar samtliga EU-medlemsstater som har använt multipelbomber att bistå de människor som drabbats av dem.

8. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att snarast möjligt och genom alla tillgängliga medel öka biståndet till de samhällen och individer som fallit offer för oexploderade multipelbomber.

9. Europaparlamentet uppmanar samtliga stater som inte undertecknat protokoll V om explosiva lämningar efter krig att underteckna och ratificera det och följa dess anda under övergångsperioden.

10. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som rådets ordförandeskap och EU-medlemsstaterna gjort för att få till stånd ett mandat om att förhandla fram ett nytt protokoll inom ramen för CCW som skulle behandla samtliga humanitära problem i samband med användningen av multipelbomber, men beklagar att inga verkliga framsteg gjorts.

11. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta en gemensam ståndpunkt som ålägger alla EU-medlemsstater att verka för ett starkt förhandlingsmandat inom ramen för CCW samt aktivt stödja Osloprocessen.

12. Europaparlamentet påpekar att för att ett internationellt instrument ska vara effektivt måste det måste det åtminstone omfatta följande:

(a) Ett förbud mot användning, produktion och finansiering, överföring och lagring ab multipelbomber.

(b) Ett förbud mot att bistå vid användning, produktion, överföring eller lagring av multipelbomber.

(c) En skyldighet att förstöra lager av multipelbomber inom en angiven tidsperiod. Denna period måste vara så kort som möjlig.

(d) En skyldighet att snarast möjligt och inom en angiven tidsfrist märka ut, avgränsa och röja minerade områden och att iordningställa och upprätthålla de resurser som krävs för att göra detta på ett effektivt sätt. Till detta kommer en skyldighet att bistå vid utmärkning, avgränsning och andra former av varning, vid utbildning om risker samt vid röjning. De som använt multipelbomber bör ha en särskild skyldighet att lämna sådant bistånd samt att i god tid ge detaljerade upplysningar om var och hur dessa vapen använts.

(e) En skyldighet att hjälpa offren, genom att se till att nödvändiga uppgifter samlas in och att såväl akuta sjukvårdsinsatser som kontinuerlig hälsovård finnas att tillgå, liksom insatser för fysisk rehabilitering, psykologiskt stöd, social och ekonomisk sammanhållning och/eller återintegrering, juridiskt stöd samt lagstiftning och handlingsplaner för funktionshindrade personer.

13. Europaparlamentet anser att det bör vara representerat vid den förestående konferens som ska hållas inom Osloprocessens ram.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare samt multipelbombskoalitionen (”Cluster Munitions Coalition”).

P6_TA(2007)0485

Opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 25 oktober 2007 till rådet om opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan (2007/2125(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

— med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet som lagts fram av ALDE-gruppen om opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan (B6-0187/2007),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, den senaste av den 18 januari 2006 [1],

— med beaktande av 2006 års rapport från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och Världsbanken om Afghanistans narkotikaindustri,

— med beaktande av årsrapporten för 2007 från UNODC i juni 2007,

---

[1] EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 176.